

ejere, med hvem Kommissionen har forhandlet, fremsat Forslag om en Afløsning af Aalegaardretten fra Statens Side. Kommissionen kunde i og for sig anse en saadan Løsning af Spørgsmaalet for ønskelig og i flere Henseender heldig“. Kommissionen erklærer altsaa, at den anser en saadan Løsning for ønskelig og i flere Henseender heldig. „Men man har dog ikke villet støtte noget Forslag herom, dels fordi Bekostningen herved vilde blive meget betydelig, dels fordi det ikke fuldt ud vilde løse Spørgsmaalet, idet Staten, der jo maatte indtræde som Aalegaardsejer, dog vilde være nødt til at fastsætte Afgifter og Regler for Fiskeriets Drift, der ikke kunde forudsættes at tilfredsstille de tilstedeværende Fordringer om Adgang for det fri Fiskeri til Brugen af Aalegaardsfiskeriet“. Jeg synes, det er en ganske ejendommelig Erklæring; man anser det for ønskeligt og heldigt, men siger saa, at det vil blive bekosteligt for Statskassen og for besværligt. Saa kunne Aalegaardsejerne blive ved at bevare disse Besværligheder og tage de Tab og Forulempelser, som allerede den eksisterende Lov paalægger dem. — Den sidst nedsatte Kommission har ogsaa haft den Tanke oppe at ekspropriere, men den erklærer Forslaget for uoverkommeligt for Statskassen. Min Medforslagsstiller og jeg ere nu af den Mening, at vil Staten give løsere Baand for Fiskerne end dem, der allerede ere, maa den ogsaa paatage sig Tabet og Besværlighederne derved. Staten bør være den bærende, ikke den enkelte Privatmand; derfor have vi stillet vort Forslag.

Jeg skal med denne Motivering tillade mig at anbefale vort Forslag til § 6, idet jeg ønsker, at Tinget vil stemme for det. Jeg kan kun sige, at hvis det skulde blive forkastet, vil jeg for mit Vedkommende stemme imod Flertallets Indstilling. Hvad mine Medforslagsstillere ville gøre, ved jeg ikke. — Jeg finder i det hele, at denne Betænkning er fremkommen under aldeles urimelige og ekseptionelle Omstændigheder. Et gammelt Ord siger: Hastværk er Lastværk. Vi have i faa Dage skullet løse det vanskelige Aalegaardsspørgsmaal ud af alt det Ævl og Kævl, der har været om det. Udvalgets Forhandlinger have været drevne paa en saadan Maade, at der næsten slet ikke har været Tale om at faa Lov til at motivere de Ændringsforslag, der ere blevne stillede. Der har omtrent slet ikke været Tale om at faa Tid til at overveje de Ændringsforslag, der have været stillede fra de forskellige

Sider. Der har knapt kunnet blive Tid til at læse Korrektur paa det, som jeg med et mildt Udtryk vil sige, man har jasket igennem. Naar ærede Medlemmer ville sammenholde det Forslag, der foreligger i Dag, og det, der forelaa i Gaar i Betænkningen, ville de finde, at det ser helt anderledes ud i Dag end i Gaar. Af hvilken Grund? Netop fordi der er blevet jaget paa, saa ingen har faaet Lov til at overveje og gennemtænke Sagen. Vi staa her overfor en meget vanskelig Sag, som berører Ejendomsretten, og hvor Flertallet har gjort et Forsøg paa at skubbe den dømmende Magt ud fra Bedømmelsen af, om der er en Ejendomsret eller ej, og overlade det til Mænd, som ere valgte dels af Amtet, dels af Landbrugministeriet. Jeg finder, at vi her ere komne ind paa en Glidebane, og at det er under al Kritik, at vi paa faa Dage uden nærmere at kunne faa Tid til at overveje i Fællesudvalget, hvad der burde gøres, stille et saa vidtrækkende Forslag frem. Jeg vil derfor, hvis Forslaget om Ekspropriation af samtlige Aalegaarde ikke gaar igennem, ubetinget stemme imod Flertallets Indstilling, og jeg vil raade Tingets Medlemmer til at gøre det samme. Lad os saa faa Aalegaardsspørgsmaalet frem en anden Gang, for at vi kunne faa noget bedre ud af det end denne Gang, for det, der foreslaas her, tror jeg ikke, vil tilfredsstille Aalegaardsejerne. I Længden vil det neppe heller tilfredsstille de frie Fiskere — de blive nu aldrig fornøjede, før de selv komme til at slaas om Aalegaardretten. Men jeg tror egentlig heller ikke, at det vil tilfredsstille Lovgivningsmagten, at den har faaet gennemført en saadan Lov i Aaret 1907. Jeg vil hermed anbefale vort Ændringsforslag til § 6.

Johnsen: Naar et af Folketingets Medlemmer i Fællesudvalget (N. Andersen) og jeg have sluttet os til Flertallets Indstilling i sin Helhed, skal jeg gøre den Bemærkning, at medens vi i øyrigt ere enige i de af Flertallet stillede Ændringsforslag, er der et enkelt Punkt i Ændringsforslag Nr. 2 til § 6 angaaende Aalegaardsfiskeriretten, som jeg i hvert Fald kunde have ønsket noget mere udformet. Jeg kunde nemlig have ønsket en Tilføjelse gaaende ud paa, at der ikke ved Forslaget tilsigtes nogen Forandring eller Indskrænkning i den Kystejerne ifølge de gældende Regler nu tilkommende Rettighed — en Tilføjelse, jeg har ment kunde være hensigtsmæssig til Klargørelse overfor Medlemmerne